

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גוטפריד	שם פרטי: צבי
-------------------	--------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: גוטפריד		בלועזית Gottfrid	
שם פרטי איתו נולדתי: סנדו		בלועזית Sando	
שנת לידה: 11/5/1939		מין: זכר	
עיר לידה: צ'רנוביץ		בלועזית Chernivtsi	
שם פרטי ושם משפחה של האב: אברהם- אדולף		שם פרטי ושם נעורים של האם: לוטה נגלר	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: צ'רנוביץ		בלועזית Chernivtsi	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: מוגילב, אוקראינה (שם העיר או האזור ושם הארץ)		חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)	
במידה והיית בגטו, ציין את שמו: מוגילב		בלועזית Mogilev	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: מוגילב		תאריך השחרור: 1944	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
מקומות בדרך לארץ: אוסטריה, צרפת		שנת עליה: 1948	
במידה ועלית באנייה, ציין את שמה			

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

העבירו אותנו לרכבת. היינו אני, ההורים שלי ואחות ואח של אבא שם ואני רק זוכר שלא היה כסף. אבא שלי ניסה לחפש עבודה אך לא מצא. כשהיו שוחטים פרה, כולם היו רצים עם כוסות כדי לשתות את הדם. עד כדי כך היה רעב שם. אני זוכר שלא הייתי אוכל כלום והייתי רעב ופעם הביאו פיסת לחם קטנה ואני אכלתי את כולה.

בסוף המלחמה כשהרוסים והרומנים התחילו להגיע, הגרמנים לא הוציאו אותנו להורג רק כי לא היו אישורים לכך. הם רצו להעמיד אותנו לקיר ולירות בנו כדי לטשטש עדויות. הרוסים התנגדו להוצאה להורג ומזלנו שהגרמנים לא מצאו אישורים לכך. אני זוכר איך היו שוכבים מתים בכל מקום ואם היו עליהם חפצים יקרי ערך, היו לוקחים. לאנשים לא היה כסף אז ניסו להשיג משהו

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ (השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

חזרנו כולנו; אני, אמא, אחות ואח של אבא לצ'רנוביץ. את אבא לקחו בסוף המלחמה לצבא האדום. קיבלנו דירה באותו הבית שגרנו בו לפני המלחמה וגרנו שם שנה וחצי. זה היה כבר בשליטה רוסית. בבית של חבר שלי הייתה חצר גדולה והגיע קצין רוסי עם אוטו גדול שהתאכסן שם ופעם לקח את כל הילדים לסיבוב על האוטו והייתי שם גם. אמא ודודה שלי מצאו עבודה אבל דוד שלי נהייה חולה ונפטר. לפני המלחמה הוא היה אתלט והיה לו גוף שרירי, אבל במלחמה הוא הרזה ואחרי המלחמה המצב החמיר, הוא חלה ולא החזיק מעמד. אחרי שנה וחצי אבא חזר. מייד התארגנו לעבור את הגבול. עברנו לרומניה והיינו שנה וחצי בבוקרשט. לאמא שלי הייתה אחות שנשארה עם ההורים של אמא שלי. הם נפטרו מרעב בגטו והיא שרדה.

כשעברנו לרומניה היא הצטרפה אלינו. השכרנו שם דירה, הייתה חצר גדולה. לשתי הדודות שלי לא היו תעודות אז הן לא יכלו לצאת מהבית. אני למדתי רומנית תוך 3 שבועות. את כל מעברי הגבול עברנו תמורת שוחד לפקידים. כל קבוצה ברכבת יועדה לרדת בתחנה אחרת. כשהגענו לוינה באוסטריה, חברנו לג'וינט. הגענו לבניין הרצברגר 4, שם היה הג'וינט בוינה. היו לי שם חברים וינאים וגם חברים שהיו ילדים של יהודים אחרים שרצו לעלות לארץ. הינאים שמעו שאני דובר גרמנית אז הם רצו שאני אהיה חבר שלהם. לקח שנה וחצי לעלות לארץ משם. הגעתי לארץ עם המשפחה. הגענו עם האונייה לחיפה ואז העבירו אותנו למחנה מעפילים בעתלית. לאמא שלי הייתה אחות פה ולאבא היה אח. לכל אחד מהם היה חדר והיינו ישנים שם כשכל חדר מלא במזרנים.

נא ספרי/י על חיך בארץ (תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

קיבלנו מהסוכנות שלוש מיטות עם מזרונים קש. גרנו ברחוב השומר בחיפה עד 1959. הייתי בצבא. במלחמת יום כיפור הייתי בתעלת סיני וגם במבצע שלום הגליל. שרתת במודיעין ולאחר מכן הייתי בדובר צה"ל. התחתנתי עם אשתי ב 1972 ויש לנו ילד אחד, הוא בן 30 וגר בחיפה. למדתי פה בביה"ס מקצועי למקצוע טכנאי שרטוט והיום אני יועץ בטיחות.